

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 28. november 2007 i sag nr. BS 150-1650/2007:

H

mod

M

Under denne sag, der er indbragt for retten den 30. august 2007 af Statsforvaltningen Hovedstaden, har sagsøgeren, H der indgik ægteskab med sagsøgte, M, i 1997, påstået dom til separation i medfør af § 29 i lov om ægteskabs indgåelse og opløsning på følgende vilkår:

at sagsøgte, M, betaler underhold til sagsøger, H, uden tidsbegrænsning og

at sagsøgte, M, betaler til sagsøger, H, 10 mio. kr. i medfør af ægteskabslovens § 56.

Der er ingen fælles lejlighed.

Sagsøgte, M, har taget bekræftende til genmæle overfor sagsøgers påstand om separation, dog således,

at ingen af parterne svarer bidrag til den andens underhold og

at ingen af parterne betaler godtgørelse i henhold til ægteskabslovens § 56.

Sagens nærmere omstændigheder:

Denne dom indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a, stk. 2.

Sagsøger, H, og sagsøgte, M, flyttede sammen i 1987.

Den 1. juni 1991 fik parterne en datter. Der er aftalt fælles forældremyndig-

hed.

I 1997 blev parterne gift.

Forud for ægteskabet underskrev parterne den 20. august 1997 en ægtepagt om skilsmisssæreje. Ægtepagten er tinglyst den 22. august 1997.

M er eneejer af og direktør for **A/S**. Ifølge årsregnskabet for 2005/2006 har selskabet en egenkapital pr. den 30. juni 2006 på 47.441.079 kr.

M ejer herudover ejendomme, der ifølge den offentlige ejendomsvurdering har en værdi på 10 mio. kr. Herudover ejer **M** et sommerhus, en Jaguar, pensioner m.v.

I henhold til ansættelseskontrakt af 18. august 2007 er **H** ansat som salgsassistent hos **A/S** frem til den 31. marts 2008 med en timeløn på 137,25 kr.

H har ifølge årsopgørelsen fra skattevæsnet for 2006 en gæld på 493.798 kr.

Begge parter bor fortsat i ejendommen på

Forklaringer:

Sagsøgeren, **H**, har forklaret, at hun er 48 år gammel, og at hun har en datter fra 1991 ved navn **D** med **M**. Hun mødte **M** 1987 og 4 måneder senere, flyttede de sammen. **M** drev allerede dengang en bilforretning. Hun arbejdede på dævrerende tidspunkt som rejse-sælger og klarede sig selv. På et tidspunkt havde **M** nogle økonomiske problemer med nogle akticinvesteringer, men han overlevede krisen. Fra 1991 hvor hun fik **D** og frem til 2002, gik hun hjemme og passede huset, haven og datteren. Det var hendes eget ønske at gå hjemme. **M** har aldrig sagt, at hun skulle gå hjemme. Fra 2002 og frem har hun haft forskellige deltidsjobs. Fra 2002 blev hun endvidere ansat i **M's** firma, og hun fik 12.000 kr. brutto derfra i løn om måneden. Ansættelsen var pro forma for hun arbejdede ikke for pengene. Herudover gav **M** hende 6.000 kr. i lommepenge om måneden, og hun havde endvidere den løn, hun tjente ved sine skiftende deltidsjobs, hvilket i 2006 var ca. 215.000 kr. brutto. For disse penge skulle hun afholde alle udgifter til mad, **D's** tøj, **D's** skolelurejer, **D's** lommepenge, havemand, vinduespudser o.s.v. **M** betalte husleje, el, varme, rengøringsmidler, vin, m.v. Den gæld hun har på ca. 500.000 kr. stammer fortrinsvis fra en tvangsauktion i 1986. Noget af gælden er til Disko, EBH Finans og Eurocard. Noget af gælden er opstået i den periode, hun har kendt **M**. På et tidspunkt havde hun en skattegæld på 170.000 kr. **M** lånte hende penge til at betale den gæld med, og hun afdragede herefter lånet til **M** med 500 kr. pr. uge. **M** har under hele deres

samliv vidst, at hun havde gæld, og at hun har stået i Ribers. Fra august i år er **M** stoppet med at betale 6.000 kr. til hende om måneden i lommepenge, og han har fyret hende fra sit firma pr. 31. januar 2008. **M** har endvidere bedt hende om at flytte, men hun ved ikke, hvor hun skal flytte hen, og hun har ingen penge til indskud i en lejlighed. Datteren vil flytte med hende. Indboet i huset er fælles, idet hun har købt alle **D's** møbler samt møblerne ved swimmingpoolen, spisebordet m.v. De smykker, der er opregnet i sagens bilag B, er værdiansat til genanskaffelsespriser. Hvis hun skulle sælge smykkerne ville hun kun kunne få 1/3 af de oplyste priser for smykkerne. De smykker der er nævnt i sagens bilag B under pkt. 5, 7, 8, 9, 10, er bortkommet ved indbrud. Smykket nævnt under pkt. 12 har datteren fået. Smykkerne nævnt under pkt. 13, 14, 15 og 16 har hun ikke mere, og hun har heller ikke diamanterne nævnt i de fremlagte diamanfbeviser, jf. sagens bilag C. For ca. 1 1/2 år siden solgte hun en diaman via en annonce i Børsen for ca. 300.000 kr. Pengene har hun brugt til datterens musikkarriere. **M** har gennem alle årene stillet en bil til rådighed for hende. Hun ejer ikke selv nogen bil. Jaguaren er **M's** egen bil. Den har en værdi på 800.000 kr., hvilken fremgår af en salgsseddel, der ligger i bilen. Ejendommen på en ejendom på ca. 500 m². Huset er renoveret med nye badeværelser og nyt køkken og det fremstår i meget fin stand over alt. Huset ligger på vandsiden af på en dobbelt grund med egen strand og badebro. Ud fra hendes kendskab til salgspriserne i området, vil hun vurdere, at huset kan sælges for 35 mio. kr. Når hun flytter fra huset, vil hun gerne blive boende i samme område af hensyn til datteren, men det har hun ikke råd til uden støtte fra **M**. Hun er af den overbevisning, at **M's** formue mindst kan opgøres til 84 mio. kr.

Sagsøgte, **M**, har forklaret, at han er 58 år gammel, og at han allerede i 1971 startede som selvstændig i bilbranchen med sin egen bilforretning på i København. I 1983 købte han huset på I 1985 købte han en grund ved Sjællandsbroen, hvor han efterfølgende har bygget en 5 etagers kontorbygning, som er lejet ud til på en 10 årig lejekontrakt. På en grund i Birkerød, som han også ejer, har han også opført en kontorbygning, som ligeledes er lejet ud på en tidsbegrænset lejekontrakt. Da han mødte **H** i 1987 havde han en formue på ca. 4 mio. kr. Det er korrekt, at han på et tidspunkt i begyndelsen af 1990'erne havde økonomiske problemer og en større gæld på 8-10 millioner til Unibank. Han overlevede dog krisen. Det var **H** selv, der ville gå hjemme, efter hun havde født deres datter i 1991. Baggrunden for at de oprettede ægtepagten forud for ægteskabet i 1997 var, at hun var insolvent, mens han ejede en formue. Det var hans advokat, der lavede ægtepagten. Han tror, at advokat fortalte **H**, hvad det betød, at underskrive ægtepagten. Baggrunden for at de giftede sig i 1997 var, at de elskede hinanden, og at de gerne ville have papir på det. Fra 2002 og frem til nu har **H** fået løn fra hans firma uden at arbejde for pengene, og han har givet hende 6.000 kr. pr. mdr. i lommepenge. **H** har selv et særeje, nemlig alle de smykker, han har foræret hende. Smykkerne fik hun netop for, at

hun skulle have sin egen formue. Den brilliant til 300.000 kr., som hun solgte via en annonce i Børsen, var også en gave til hende og hendes søreje. Det var tilfældigt, at han så annoncen i Børsen med deres telefonnummer. Han er uenig i, at datteren skal være sangstjerne og mener ikke, at **H** skulle betale herfor. Han er enejer af **A/S**. Selskabet består af en bilforretning og et ejendomsselskab. Bilforretningen går ikke godt for tiden, og han mener ikke, at der er goodwill i bilforretningen. I ejendomsforretningen er der derimod goodwill, for ejendommene er lejet ud. Han mener dog ikke, at ejendommene vil kunne sælges for mere end den offentlige ejendomsvurdering. **Aps**, der er ejet af **A/S**, er et tomt selskab. **ApS**, der ligeledes er ejet af **A/S**, købte for 4 år siden udlejningsejendomme for 12 mio. kr. Gælden i selskabet er imidlertid også på 12 mio. kr. **A/S** ejer endvidere 25% af selskabet **ApS**. **ApS** ejer 38-40 ejerlejligheder. Han ved ikke, hvad ejerlejlighederne er værd. Ejerlejlighederne blev købt i begyndelsen af 1990'erne og sælges efterhånden, som de bliver ledige. Priserne er steget p.g.a. markedet. De biler, der fremgår af **A/S's R75**, er leasingbiler. Han forventer at regnskabet for 2007 bliver 1 mio. kr. dårligere, idet forretningen ikke går så godt mere. Udover **A/S** ejer han pensioner for ca. 1 mio. kr. i Arbejdernes Landsbank, PFA og i Danica Pension. Han ejer endvidere en Jaguaren, og den vil kunne sælges for 5-600.000 kr. Han ejer også et sommerhus. Hans villa på **er bygget i slutningen af 1960**. Det er korrekt, at der er kommet nye badeværelse og et nyt køkken i ejendommen, og at der en indendørs swimmingpool m.v., men han mener ikke, at husets værdi er mere end 15 mio. kr. Han er sparsommelig og alt er betalt. Han talte aldrig med **H** om, at han skulle indfri hendes gæld. Hun havde sin egen løn. Han lånte hende penge til at tilbagebetale hendes skattegæld. Baggrunden herfor var ikke, at han også hæftede for gælden, for det gjorde han ikke. De har haft et godt forhold indtil for 2-3 år siden, hvor **H** er begyndt at drikke. Han vil helst ikke separeres, for han elsker fortsat **H**. Det er han opfattelse, at **H** selv må tjene sine penge, og at hendes muligheder for at forsørge sig selv ikke er blevet forringet under ægteskabet. Han mener højst, at hans formue er på 74.000.000 kr. og herfra skal trækkes latent skat, såfremt aktierne skal realiseres.

Parternes synspunkter

Sagsøgeren har til støtte for påstanden om tidsubegrænset bidrag gjort gældende,

at sagsøger er uden fast tilknytning til arbejdsmarkedet,

at sagsøger har svært ved at overkomme et deltidsjob,

at sagsøger p.t. er ansat i en tidsbegrænset deltidsstilling til en lav løn, og

at parterne har valgt at leve i et gammeldags ægteskab, og at dette er sket efter gensidig forståelse.

Sagsøger har til støtte for påstanden om en godtgørelse i medfør af § 56 i ægteskabsloven på 10 mio. kr. gjort gældende,

at sagsøger er urimeligt stillet, ikke mindst som følge af at hun er insolvent,

at sagsøgte ikke gennem de forløbne år har hjulpet hende til at blive solvent,

at sagsøgte alene har overført to beløb til hende til dækning af gæld, hvilket beløb hustruen imidlertid har måttet betale tilbage fra en relativ lav indkomst,

at formuen er opbygget under ægteskabet,

at hustruen har medvirket til at formuen blev opbygget, herunder gennem sit arbejde i hjemmet,

at mandens formue er af en betragtelig størrelse,

at den praksis, der hidtil har været på størrelsen af § 56-godtgørelser hviler på en afgørelse fra 1995,

at prisudviklingen, herunder ikke mindst på fast ejendom, selv med det prisfald, der er sket indenfor de senere par måneder, tilsiger, at en § 56-godtgørelse skal være af en sådan størrelse for at være i overensstemmelse med den praksis, der blev fastlagt i 1995, og

at såfremt at sagsøger ikke får et § 56 krav, vil hun stå på gaden uden noget.

Sagsøgte har til støtte for påstanden om ikke at ville betale bidrag gjort gældende,

at sagsøgers erhvervsmæssige situation ikke er blevet forringet af ægteskabet,

at sagsøgers mulighed for selvforsørgelse ikke er blevet forringet under ægteskabet,

at sagsøger både henset til alder, erhvervsevne og erhvervsmuligheder er fuldt ud i stand til at klare sig selv økonomisk,

at der ikke er omstændigheder i sagen, der i henhold til gældende retspraksis kan medføre tillæggelse af bidrag til sagsøger, ikke engang i en kortere periode, idet det ikke kan antages, at sagsøger har behov for støtte i en kortere periode til eksempelvis opnåelse af uddannelse,

at separationen derfor skal meddeles på vilkår, at ingen af parterne betaler bidrag, og

at sagsøgte ikke har bestemt, at sagsøger skulle gå hjemme, og at det ikke var nødvendigt for ham.

Sagsøgte har til støtte for påstanden om ikke at betale godtgørelse efter § 56 i ægteskabsloven gjort gældende,

at sagsøger ved ægteskabets indgåelse intet ejede, men derimod havde en betydelig gæld,

at sagsøger ikke stilles urimeligt ringe i økonomisk henseende efter separationen,

at sagsøger derimod i økonomisk henseende er stillet væsentlig bedre som følge af ægteskabet med sagsøgte allerede af den grund, at sagsøger ikke ville have været i stand til at skaffe sig sit særeje, jf. bilag B og C, hvis det ikke havde været for samlivet/ægteskabet med sagsøgte,

at tilsvarende gør sig gældende ved andre væsentlige effekter, herunder dyrepelse,

at sagsøger ikke har været medvirkende til sagsøgtes opnåelse af særeje, idet dette, herunder ejendommen , som parterne bebor, var erhvervet længe inden samlivets begyndelse,

at sagsøger hverken under samlivet eller ægteskabet har tilskyndet til fællesskabet, men sagsøgte har betalt samtlige udgifter forbundet med det, og dermed har sagsøger haft mulighed for gennem den ikke ubetydelige indkomst, som sagsøger har oppebåret gennem årene, jf. hertil bilag E og F, at forøge sit særeje,

at det ikke skal komme sagsøgte til skade, at sagsøger har undladt dette, og

at der således samlet set hverken i forhold til omstændighederne for ægteskabet eller dets varighed på alene 10 år kan ydes godtgørelse i henhold til § 56 i ægteskabsloven.

Rettens bemærkninger:

Da parterne ikke mener at kunne fortsætte samlivet, tages påstanden om separation til følge.

Sagsøger er 48 år gammel og har i perioden fra 1991 og frem til 2002 gået

hjemme og passet hus og barn. Fra 2002 og frem har sagsøger haft forskellige deltidsjobs, og hun er p.t. ansat i en tidsbegrænset timelønnet deltidsstilling. Parterne har boet sammen siden 1987 og har været gift siden 1997. Under hensyn til sagsøgers usikre arbejdsmæssige forhold, til ægteskabets varighed og oplysningerne om ægtefællernes økonomiske forhold pålægges det sagsøgte at betale bidrag til sagsøger i 3 år.

Ifølge ægtepagt underskrevet af parterne i 1997 er der i ægteskabet skilsmisssesæreje.

Efter bevisførelsen lægger retten til grund, at sagsøger er insolvent, idet hun fortsat har gæld hidrørende fra en tvangsauktion i 1986, og idet hendes aktiver ifølge de foreliggende oplysninger ikke overstiger gælden. Retten lægger endvidere til grund, at sagsøgte er eneejer af A/S, der ifølge regnskabet for 2005/2006 har en egenkapital på 47.441.079 kr., samt at sagsøgte herudover ejer ejendommen på , der ifølge den offentlige ejendomsvurdering har en værdi på 10 mio. kr. Herudover ejer sagsøgte et sommerhus, en jaguar, diverse pensioner, m.v.

Efter en samlet vurdering af parternes økonomiske forhold herunder, at der er en betydelig forskel mellem parternes formuer, og særligt henset til sagsøgtens betydelige særejeformue, tillægger retten sagsøger en godtgørelse efter ægteskabslovens § 56. Godtgørelsen fastsættes til 1,8 mio. kr. således, at sagsøger har mulighed for at etablere sig påny med fællesbarnet.

Med sagens omkostninger forholdes som nedenfor bestemt.

Thi kendes for ret:

Sagsøger, H, og sagsøgte, M, separeres.

Sagsøgte, M, skal betale bidrag til sagsøger, H, i 3 år.

Sagsøgte, M, skal betale en godtgørelse til sagsøger, H, på 1,8 mio. kr.

Ingen af parterne betaler sagsomkostninger til den anden part eller til statskassen.

Dorthe Lauritzen

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Retten i Lyngby, den 28. november 2007.

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'KLR' or similar, written over the printed name.

Karen Lise Rathsack, Afdelingsleder